

מ"ת 26988/08 - מדינת ישראל נגד ואיל מוחתסב, א米尔 מוחתסב, תאמר מוחתסב

בית המשפט המחוזי בירושלים

20 ספטמבר 2022

מ"ת 22-08-26988 מדינת ישראל נ' מוחתסב (עציר) ו Ach'
בפני כב' השופטת תמר בזק רפפורט, סגנית הנשיא
מדינת ישראל
מבקשת באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
1. ואיל מוחתסב (עציר)
2. אמיר מוחתסב (עציר)
3. תאמר מוחתסב (עציר)
על ידי ב"כ עוז שולמה גני ועו"ד ירון גני
משיבים

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליך המשפטי בעניינם, בגין כתוב אישום המיחס להם עבירות של חבלה חמורה בכוונה מחמורה בצוותא; פצעה בנسبות מחרירות בצוותא; החזקת סכין; איוםים; הדחה בחקירה וכן ביחס למשיב 1 - נשיאת נשך, ירי מנזק חמ, והזק לבעל חיים.

על פי האמור בכתב האישום, ברקע הדברים הთכוות מיום 12.5.22 בקבוצת "וואטסאפ" של בני משפחת מוחתסב ובهم המשיבים, מ', וכן וליד מוחתסב, קרוב משפחתם, במהלך כתוב מ' דברים בגנותו בנות משפחה של המשיבים ולידם למחרטת ועל רקע זה, ביום 22.5.22, קיללו מ' וליד זה את זה.

בעקבות זאת, כאמור בכתב האישום, קשו המשיבים וליד קשור לתקוף את מ' ולגרום לו בצוותא פצעות וחבלות. בכלל כך בסמוך לשעה 17:00, הגיעו בוואדי ג'יז בה שהה מ' עם אחרים וביניהם ח' וכן עם כלבו. המשיבים ואחרים באו למקום כשם מצודים בסכינים, ברזלים, אלה, מברג, חרב וחותיקות עץ לצורך תקיפתו של המתлон מ'. המשיב 1 הגיע למקום מצד'B אקדמי מסווג "ברטה" והותירו, בראשית האירוע, ברכבו של משיב 2, עמו הגיע למקום.

מ' ריסס לעבר המשיבים והאחרים גז פלפל, כדי להגן על עצמו מפנים. או אז, היכו המשיבים את מ' באמצעות חתיכת עץ, והפilioו את מיכל הגז שאחז בידו. משיב 3 התקרוב למ' כשהוא אוחז סכין בידו ומשיב 1 כשהוא אוחז בחרב. בשלב זה, לבקשת משיב 1, הביא משיב 2, מהרכב את אקדח הברטה לצורך תקיפתו של מ'.

מ' ניסה להימלט מהמשיבים והאחרים ולהפיג ממקום מסטור, והמשיב 1 ירה לעברו באמצעות אקדח הברטה. מ' עלה לגג מבנה המשמש לחניתת כלי רכב, כדי להימלט מהמשיבים והאחרים. משיב 1 וlide רדף אחר מ', עלו בעקבותיו, וניסו לדוחף אותו מהגג תוך שהם מכבים אותו, אך מ' נחלץ מידיהם.

עמוד 1

בהתאם למתחזר, הקיפו המשיבים וolid את מ' כשם אוחזים בכל התקיפה. משיב 1 ניסה לזכור את מ' עם סכין בחזהו, אך מ' הצלח להסיט את הסכין כך שפגעה בידו. משיב 1olid וolid דקרו את מ' בראשו, ובמקביל הכו אותו בחוזקה בידיהם ובכל התקיפה ברגלו ובידו. משיבים 2 ו-3 הכו את מ' באמצעות חתיכות עץ, וכן רוסטו לעברו גז פלפל.

כתוצאה מהאמור נגרמו למ' שבר ודפורמציה בקרסול ימין, אשר הצריכו שני ניתוחים בהרדמה מלאה; נגרמו לו סימני דקירה בקרקפת - אשר הצריכו טיפול רפואי בראשו; חתך בעצמות המפרק בclf רגלו; כיפוף אצבעות היד וחבלות בגב.

במקביל לתקיפתו של מ', רדפו המשיבים והאחרים גם אחרי ח' שהיה עמו ב涅ה וניסו לטופסו כדי להכותו. משיב 1 אחז באקדח הברטה וקרא "תביאו לי את ח'". משיב 3 ריסס גז פלפל לעבר ח', אחד האחים ذكر אותו ומשיב 3 היכה אותו וזכיר אותו בידו באמצעות מברג, תוך שח' מנסה להגן על פניו. ח' נמלט מהמקום באמצעות רכב שנחנה במקום. כתוצאה מהאמור נגרמה לח' חבלה חרודת כ-4 ס"מ בזרוע שמאל, כאבים בהזאת הכתף ושפשופים בעור. הוא נזקק לתפרים וחיטוי תחת הרדמה מקומית.

במהלך האירוע המתואר בכתב האישום, היה גם כלבו מ' במקומות, כשהוא קשור לעמוד. משיב 1 אחז בסכין ולצד תקיפתם של מ' וח', גם שיפע את צווארו של הכלב. כתוצאה לכך, נגרמו לכלב חתכים והוא דים מצוארו. הכלב נזקק לניתוח תחת הרדמה.

מ' פונה באמבולנס לבית החולים הדסה הר הצופים. ב-22.5.13, בעת ששחה ח' בבית החולים, הגיעו משיבים 2 ו-3 אל בית החולים או בשמו לו, יחד עם נספים, אשר זהותם אינה ידועה לבקשתם. הם אמרו על ח' בclf שאמור לו כי ישלם "מחיר קבוע" אם יתلون על כך שהותקף על ידם.

באוטו ערבית הגיעה ס', אמו של מ', לבקרו בבית החולים. בשעה 22:00 או בסמוך לכך, כשיצאה מהמקום, פנה אליה משיב 1, כשהיא ישב ברכב עם אחרים, ואמר לה כי אם יתלוננו במשטרה, יהרגו אותה יחד עם בנה מ' וכן את שתי בנותיה.

לאחר 13.5.22, התקשר משיב 1 לח' לעתים מזוהות "חסינה", קילל אותו ואיים עליו כי אם יLOUR למשטרה, יבוא לבתו ו"יביא אותו"; ביום 14.5.22 ובתום לאחר מכן, איים משיב 1 על מ' בclf שליח לו הודעות "ואטסאפ" מוקלטות אישיות בהן אמר, בין היתר: "שלא תלך בסוף למשטרה"; אם מ' ימשיך להעלות דברים, ייגרום להם להיכנס לבית להוציאו אוטר"; "אם מ' ימשיך לקלל הוא ישאר בבית החולים"; בנוסף, באמצעות חדש יוני 2022 לערכ, המשיבים 1 ו-2 וolid הגיעו בסמוך לבתו של ח', קיללו אותו וצעקו כי הוא "מלשין של המשטרה", כאשרolid אחז במקל. בנוסף ב-22.6.25 או בסמוך לכך ירו אנשים זהותם אינה ידועה לבקשתם מול ביתו של ח'. לאחר מכן התקשר משיב 1 לח' ואמר לו שהוא אiom עליון.

אין חולק כי המיעשים המזוהים למשיבים מקיימים עילת מעצר סטטוטורית. טענת המשיבים היא להעדרה של תשתיות ראייתית לכואית לאמור בכתב האישום, ולמייצער לחולשה ניכרת בה, clf שאין מקום לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים ולחפותם להוראות על חלופת מעצר בגין חולשה ראייתית. בהקשר זה השמעו ב"כ המשיבים בדיון טיעון מפורט, בסופו ביקשו להגיש גם מסמך כתוב שהוא בידם ובו טענותיהם, כמו גם תוספת טיעון תמציתית בכתב שתוגש תוך ימים

אחדים. בהעדר התנגדות הוגשו מסמכים אלו ובהסכמה התאפשרה לבקשת תגובה קצרה בכתב, תוך שומר החקירה נמסר לעיוני על מנת שאכריע בבקשתו למעצר עד תום ההליכים.

דין

לאחר שעניינו היטב בחומר הראות הגלמי כמו גם בטיעוני הצדדים, מצאתי כי בידי התביעה ראיות המקימות פוטנציאלי להרשעת המשיבים בסופו של ההליך העיקרי. טענות המשיבים אין אלא טענות מהימנות, שמקורן בהליך העיקרי ולא בהליך שלפני. עוצמתן של הטענות איננו עולה כדי "ליקוי בסיסי" בחומר הראות ואף אין עסקין בחולשה ראויית ממשמעותית, אלא בטענות נגד מהימנות, שמולן טענות המחזקות את מהימנות, אשר בהן יכריע בית המשפט בסופה של דרך, ולא בשלב מוקדם זה.

כפי שציינה ב"כ המבקשת, וב"כ המשיבים לא חלקו על כך - הלכה למעשה האמור בכתב האישום, מעוגן במלואו בחומר החקירה - בעיקר בהודעותיהם של מי ושל ח' ובחומר הרפואី המעיד כי אכן במועד המדווח הם נפטרו וטופלו. לאחר עיון בחומר החקירה בשלמותו, נראה כי מדובר בראיות בעלות פוטנציאלי סביר להוכחת האשמה בסוף ההליך העיקרי.

לא זו אף זו: למעשה, תיאור הרקע לאירועים איננו שני במחולקת, והמשיבים אף אינם שוללים את נוכחותם במקום בסמוך לפציעה. אלא שلطענתם, מшиб 1 ו 2 הגיעו למקום בסוף הקטטה, תוך שמייבר 1 מביע את מורת רוחות מנוכחותו של מшиб 3 במקום בעת הקטטה.

את עיקר טיעוניהם המפורטים הקדישו ב"כ המשיבים להפניהiae התאמות בין פרטיים שונים במספר הודיעות שמסר ח' ושמסר מ' וכן אי התאמות בין פרטיים שונים בין הודיעות כל אחד מהם להודיעות משנהו (כמו גם הודיעות אמו של מ'). למשל, בכל הנוגע לפרטי התקיפה, בסדר הכרונולוגי שלה לפרטיה, לכלים בהם נעשה שימוש, לפיצעת ח' בראש לה הוא טוען, אך אין היא מוזכרת בכתב האישום, לאופן התקיפה המדוקדק בשלבים השונים וכיוב'. נתען כי הטעםiae התאמות אלו הוא שמדובר בבדיה שטפלו מ' וחי' על המשיבים, על מנת לסייע כספי פיזיים ממי שפגעו בהם. נתען כי מшиб 1 פעל על מנת להרגיע את הרוחות, אך בשלב מסוים התנגד לכך שמשפחתו תשלם למשיבים תוספת פיזוי, ולכן טפלו עליו המתלונים האשמות שווא, שאין עיקריות ממשום שאין אמת. על רקע זה הדגיש ב"כ המשיבים את הפער שבין מועד האירוע העיקרי - 13.5.22, לבין מועד הודיעות המתלונים במשטרה, בסוף חודש יוני, כמו גם את דבריו של מ' בהודיעתו מיום 2.8.22, כי למחמתם הם יושבים לעשות סולחה, ואם זו תיעשה, הוא רוצה לבטל את התלונה.

אני סבורה כי טיעונים אלו שוללים התבוסות על ההודיעות והראיות הנוספות כראיות לכואורה למiosis למשיבים בכתב האישום, מכאלו המקימות את העוצמה הנדרשת למעצר עד תום ההליכים. כפי שננספק בש"פ 5867/15 חמאיסה נ' מדינת ישראל (24.9.2015) "הדין בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדויקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד".

אף שakan קיימותiae התאמות מסוימות, אין מדובר באירוע עמוקות ומהותיות השוללות את הפוטנציאלי הרשעתן שבחומר שהוצע לפני. בפרטvr כר בשם לב לאופיו הסוער של האירוע רב המשתתפים אותו תיארו מ' וחי', שאי התאמות בתיאורו אין מלמדות בהכרח על אי אמינות.

עמוד 3

זאת ועוד: לצד אי התאמות אלו, ניתן למצוא במקרה חומר הראיות גם סימני אמת, התומכים כאמור בכתב האישום. בפרט, תלונה שהגישה אמו של מ' למחירת הארווע העיקרי, ביום 14.5.22, בה נקבע בין היתר בשם של המשיבים כמו שיום קודם לכן פגעו פיזית לבנה ובכלבו. אמונם הדברים כאמור מפי השמועה, והאם לא טענה שנכחה בארווע, אך העובדה שלמחירת היום נקבעה האם בשם של המשיבים כמו שפגעו לבנה, מחזקת את אמינות גרסתם של המתלוונים שניתנה שבועות לאחר מכן. עובדה זו גם מחלישה את הטענה שם' נקב בשם של המשיבים והעליל עליהם עלילת שוא באיחור, משום שהתברר לו שמשיב 1 מתנגד לכך שמשפטו תשלט פיזי נוסף למTELוננים. כעולה מן הדברים, שם של המשיבים כמו שדים היה בדרכו לעלה מיד בסמוך לארווע, ולא בשלב מאוחר, כשהסולחה לא צלחה. כמו כן, כפי שצינעה ב"כ המבוקשת, ניתן לגרום שמן ההודעות השונות לא עולה ניסיון להענין את הטענות נגד המשיבים, ואף עולה מהם פחד, המחזק את אמינות הדברים שנאמרו בסופו של דבר.

קיצורים של דברים: קיימות ראיות לכואורה למצביעים בידיים בכתב האישום, ובראייה כוללת של החומר לא ניתן לומר שהוצעו נימוקים מספקים לקביעה כי קיימת חולשה ראייתית ממשית, וזאת לא חולשה ניכרת.

מוסיפים ב"כ המשיבים וטענים כי המשטרה השתתפה בטיפול בעניין, דבר שפגע, כנטען, בהגנתם של המשיבים - אכן קיים פער של כ - 6 שבועות מתלוונת אמו של מ' במשטרה ועד לחקירותו, שעד לקבלת צו המעצר חלפו 10 ימים נוספים וכן כשבועיים עד למעצרם בפועל. עם זאת, איןני סבור כי מדובר בהכרח בשינוי ומכל מקום אין בו שלעצמם כדי להצדיק להקל עם המשיבים בשלב זה. ראשית והוא עיקרי: לא נראה באיזה אופן בדיקת השפיע קצב החקירה לרעה על יכולתם של המשיבים לבסס הגנה בכל הנוגע למה שארע ביום 13.5.22 בגינה בוואדי ג'וז. שנית, אין מדובר בפרק זמן ממושך באופן קיצוני להתקדמות בחקירה. מהחוור שמדובר עולה כי נעשו פעולות חקירה גם בשלבים מוקדמים יותר, ובכל כך מספר ניסיונות לזמן את המתלוונים אחרים לעדות. ההסבר שנייה לאי התיצבות הנפגעים לחקירה היה בין היתר הפציעות (מ' עבר שני ניתוחים בעקבות הפגיעה).

לנוכח האמור, נראה כי מתקיימת עילה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים. עם זאת, לפני אכريع בבקשתו, ולמען שלמות התמונה, מורה אני לשירות המבחן להכין תסקירים בעניינים של המשיבים. עד ליום 29.9.22 יודיע שירות המבחן מתי צפוי כי ישלמו התסקירים.

המצוירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ולמשיבים באמצעות שב"ס, וכן לשירות המבחן.

התיק יבוא לפניי ביום 30.9.22.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

תמר בזק רפפורט
שופטת, סגנית הנשיה